

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

13. Quibus modis filii legitimis natalibus restituantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

C A P . XIII.

Quibus modis filii legitimis natalibus restituantur.

PRIMO queritur, Quo pacto filii sunt legitimis per se quenos matrimonium? De hac te Doctores in cap. tanta. *Qui filii sunt legitimis*, & Couarruias in epitome par. 2. ca. 3. Scindunt est, duplicitate filios legitimorum naturalium inter adipisci, videlicet auctoritate iuris, & rescripto, sive priuilegio Principis. Auctoritate iuris filios reddit legitimos subsecutum matrimonium. cap. tanta. *Qui filii sunt legitimis*, v. g. Titius genitus fuit ex parentibus solutis, at vero postea parentes matrimonium contraxerunt, eo ipso Titius factus est legitimus. Et hoc tum ipsum ius Canonicum, tum civile constituit. Canonicum quidem in cap. tanta, & cap. 1. *Qui filii sunt legitimis*: civile vero In ist. de nupt. §. 1. c. Authen. *Quibus modis naturales offician. sint*, §. 2. *qui igitur dot alia*, &c. Cum quis C. de Natural. lib. In ist. de Hare. *qua ab intesta defensur*, §. *Quibus verb. Necnon*.

Secundo queritur, An omnes filii extra legitimum coniugium nati, legitimis reddantur per subsequens matrimonium? Respondeo, naturales tantum filios legitimos fieri, hoc est, eos, qui sunt orti ex parentibus, inter quos matrimonium confidere poterat, quo tempore ipsi filii nati sunt, vel concepti. Sic Doctores in cap. tanta, *Qui filii sunt legitimis*.

Tertio queritur, An satis sit, si parentes tempore nati filii soluti sunt, ita ut inter eos potuerit matrimonium subfistere, an vero etiam requiratur, ut quo tempore filius est conceptus, parentes fuerint tales? Teste Couarruias in epitome par. 2. ca. 8. §. 2. nū. 2. Salicetus, Cynus & Paulus voluerant requiri, ut tempore concepti filij, parentes ita fuerint soluti, ut ratum matrimonium inter eos esse potuerit: ac proinde filios conceptos ex parentibus vinculo Canonicō obstrictis, qui postea beneficio Romani Pontificis ius relaxantis matrimonium inierunt, non essi legitimos, etiam si nascantur ex matrimonio contracto per relaxationem Pontificis. Quod probant ex l. Paulus, ff. de statu hominum, vbi conceptus proliis tempus consideratur ad filiorum statum afferendum. Ac subdicit Iurisconsultus, aliter libertos iustos non esse. Vnde Glossa in cap. 2. *Qui filii sunt legitimis*, ex ea lege colligit, habendam esse rationem temporis, quo proles concipiatur, cum de alicuius commodo tractatur. Idem probatur ex Glossa in l. *Esi contra*, C. de nuptiis, & in l. ex libera, C. de nuptiis, & legitimis hereditib.

At enim contraria sententia est communis consensu recepta, videlicet, sufficere si eo tempore conceptus, vel natu-
re sibi matrimonium inter parentes contrahi potuerit, ex l. *Qui in utero, ff. de statu hominum*: vbi Iurisconsultus fortum, dum est in utero, nature existimat, cum de commodo eius agitur. Hanc sententiam sequuntur Glossa, & Hostiensis, Ioan. Andreas, Antonius, Abbas, partim in cap. 2. partim in cap. tanta, *Qui filii sunt legitimis*. Vnde sit, ut etiam si quis quo tempore est conceptus, esset spurius, repente conceptus ex adulterio, vel incestu cum consanguine, vel affini; si tamen postea nascetur ex nuptijs legitime inter parentes contractis, eo ipso talis filius spurius fieri legitimus. Item, si aliquis vxore ligatus ex feminina soluta filium suscepisset, & defuncta vxore, antequam concepta proles nascetur, eam feminam soluta, vxorem duxisset, filius legitimus redderetur.

Quarto queritur, An necesse sit, ut matrimonium subsequens contrahatur inter parentes totalibus instrumentis adhibitis Bald. in lib. Feudorum. Si de feudo defundit contentio sit inter dominum, & agnos eius, & si quis, verbo, Naturales, affirmat id necessarium esse: quia iusta nuptia non sunt, sicut contraheantur. In ist. de nupt. §. Aliquanto, & Authen. *Quibus modis naturales offician. sint*, §. 1. Sed teste Abbate in cap. tanta, num. 2. *Qui filii sunt legitimis*, Pontificij Iurisconsulti oppositam sententiam tuncur, Calderinus, Antonius, & ali in eo cap. tanta. Reuera Baldi

Azor. In ist. Moral. Part 2.

opinio locum haber in iure ciuili; sed altera contraria Canonicō iure fulcit, cui in hac parte adhaerendum est, vt docet Couarruias in epitome part. 2. cap. 8. §. 2. numero 8.

Quinto queritur, An necesse sit, ut inter parentes proxime matrimonium subsequatur, an vero filii legitimis reddantur, etiam si aliud matrimonium initum fuerit inter tempus natu-
re proliis, & contractum matrimonium cum feminā, ex qua conceptus est filius? Respondeo cum Ioan. And. in cap. sim culpa, de Reg. iur. in 6. & Abbate in premisso c. tanta, num. 3, necessarium non esse. Quo sit, ut si quis, qui suscepit filios ex concubina, contrahat cum alia femina, & ea mortua, vxorem ducat concubinam, filii legitimis fiant per subsequens matrimonium cum concubina contractum, nihil obstante matrimonio initio cum alia feminā, antequam proles nascetur.

Sexto queritur, An filii per subsequens matrimonium frant vere legimi, an vero tantum iuri fictione pro legitimis habeantur? Antonius teste Panormitanus in c. tanta, supra minorato, sensu non sicut vere legitos, sed ut legitos sensi. Vnde colligit, si statutum de legitimis a liquid decernat, non comprehendendi huiusmodi filios factos sequenti matrimonio legitimos, quia statutum, locum non habet in casu ficto, l. Ait Praetor, §. Hac verba, ff. de negotiis gest. Secus vero dicit esse quod ius commune de legitimis fecerit mentionem. Sed verius est, quod docet Panormitanus ibidem, huiusmodi filios esse vere legitos, quia sunt iuri auctoritate legitimis.

Objicit aliquis, in c. tanta, solum dicit: (*Habentur pro legitimis*) sed verbum (*habentur*) non rei veritatem, sed iuri fictionem significat. Respondeo Panormitanus, verbum (*habentur*) rei veritatem continuere, cum profertur ab eo, qui habet potestatem, & ex parte de spons. vnde inquit idem Abbas, Bartolus docet, idem esse si statutum dixerit (*Habentur pro ciuibus*), ac si dixerit, (*sunt iuri*) ex l. Si quis pro empore ff. de iuscapib. & l. Si maritus ff. ad legem iuliam, de adult. Hac sententia Panormitanus est communis consensu recepta, teste Couarruias prefato in loco, num. 10. & 25.

Septimo queritur, An solum subsequito matrimonio legitimis reddantur filii, nati ex concubina unica & domi retenta, & cum qua matrimonium esse poterat inter parentes tempore concepti, vel natu filii? Bart. in l. in concubinatu, §. 1. ff. de concubinatu, affirms solum tales filios fieri legitimos subsequito coniugio, quod probat ex In ist. de nupt. §. Aliquanto, & In ist. de heredit. quis ab intefato defensur.

Caterum vero est opinio contraria, videlicet in universo eos reddi legitimos, qui nati sunt ex parentibus solutis, inter quos matrimonium confidere potuerit tempore concepcionis, vel natu sibi. Ita Panormitanus in eo cap. tanta, num. 14, vbi citat Ioannem Andream, Goffredum & Glossam, in cap. Innotius, de elect. Bart. autem sententia locum habet tantummodo in iure ciuili: sed contraria opinio magis est cum iure Pontificio consentanea, cui in hac parte standum est. Gratius enim peccatum est cum concubina rem habere, quam cum alia feminā soluta pro concubina non habita. Ergo si filii ex concubina suscepiti legitimis natalibus resultuantur subsequito matrimonio; maiori ratione legitimis redduntur, qui nati sunt ex feminā soluta, & que non habent, ut concubina. Sic etiam Couarruias in eo loco quem dixi, nū. 4.

Octavo queritur, An filius natus ex patre Christiano, & matre Pagana, sive Iudea, habet legitimus matrimonio inter parentes subsequato? Gaspar Calderinus, ut refert Panormitanus in cap. tanta, nū. 14. sensu fieri legitimus, quia inter parentes poterit matrimonium esse, si feminā ad Christianum converteretur; ac proinde inter eos perpetuum non erat impedimentum. Sed verius est sententia Abbatis, que etiam fuit Ioannis Andreæ teste codem Abbate, videlicet huiusmodi filium non reddi legitimum: quia tempore quo fuit conceptus, vel natus, non poterat esse matrimonium inter parentes absque relaxatione Romani

Pontificis: & vt iuris filio rem habeat, opus est, vt res ipsa retrotrahatur ad tempus, in quo extrema sunt apta & habilia. *I. Si ut, qui pro empion. ff. de usucaption.* Idem sensit Anchiaranus *conf. 400.* & Couar. loco *predictio, n. 7.*

Nono queritur, An filius ex adulterio susceptus, legitimorum iura obtineat, quando alter parentum bona fide matrimonium contraxit? *Glossa in c. tanta, qui filii sunt legimi.* primo sentit, minime fieri legitimum. Sed secundo dicit, verius esse, eum esse legitimum. Respondeo cum Ioanne Andrea, Antonio, & Abbate in *dido cap. tanta, n. 8.* distinguendo. Aut quis solitus nuptias non facie Ecclesiæ contraxit cum feminam matrimonij vinculo adstricta, sed bona fide ignorans eam esse matrimonio alligatum; siue est contrario, quis habens vxorem, matrimonium contraxit cum soluta feminam, bona fide ignorante ipsum esse cum alia uxore copulatum: & tunc filii ex tali matrimonio suscepiti legitimi sunt *cap. extenore: Qui filii sunt legitimi, in quo habetur, si quis coniux vivente prima uxore, in facie Ecclesiæ contraxit, cum secundo hoc ignorante, legitima erit eorum proles.* Aut nullum matrimonium fuit contractum inter parentes scientes adulterio patrantes, & tunc filii ex eo adulterio nati, non efficiuntur legitimi, si tempore conceptus, vel natu prolis matrimonium inter parentes esse nequivat. Sic etiam Couattruias *ibid. n. 16.* vbi secundum Ioan. Andream, Anchiar. Cardinal. Antonium, & alios generatim docet, sufficere bonam fidem alterius contingit, ut proles sit legitima, nata ex matrimonio contracto in facie Ecclesiæ, alioqui irtito propter incestum, vel sacrilegium, vel aliud occultum Canonicum impedimentum.

Quares, An filii nati ex matrimonio clam contracto, vel contra interdictum Ecclesiæ, sicuti legitimi post approbationem matrimonij? *Glossa in cap. Quod nobis, qui filii sunt legitimi, ait, fieri legitimos, si nullum inter parentes impedimentum erat, quo matrimonium esset irruitum.* Et hoc, inquit, locum habet, siue nati sunt filii ante siue post approbationem matrimonij. Sed quid dicendum, si erat impedimentum, videlicet consanguinitatis, vel affinitatis occultum? Dux sunt opiniones, ut refert Silvester in *verbo, filii, q. 8.* Prima sententia, eos fieri legitimos, approbatio per Ecclesiæ coniugio, sic Ioan. Andreas, & Antonius in *cap. tanta, Qui filii sunt legitimi.* Secunda opinio negat eos fieri legitimos: ita Ioan. Calderinus, ac etiam Panormitanus quos loco paulo ante *alato, refert Silvester.* Id probant ex *cap. vlt. §. si quis de Clandest. defonsat.* sed ut ait Silvester in eo loco, probabilior est prima opinio ex *cap. Quod nobis, supra citato.* Dicit aliquis, inter parentes fuisse impedimentum. Respondeo cum Siluestro, sicut esse, potuisse tunc esse matrimonium opinionis hominum, quamvis non re ipsa, bona fide, vel virtusque, vel alterius fuit matrimonii contractus.

Decimo queritur, An filii nati ex parentibus voto simplici casitatis adstricti, legitimi sunt subsecuto matrimonio, quod per iuris relaxationem Pontificiam contractum est? *Quidam negant fieri legitimos.* Primo, quia sunt orti ex sacrilegio, & proinde ex damnatione complexi. Deinde, quia nati sunt ex parentibus, inter quos matrimonium esse non posset, nisi Pontificiam relaxationem iuris. Alij assertant legitimos reddi, quia tempore concepit, vel natu prolis nullum erat impedimentum, quod matrimonium inter parentes irruitum faceret, sed solum erat impedimentum, quod obstat ne matrimonium contraheretur: probabilis est haec opinio: sed fortassis prima est verior.

Vnde decimo queritur, An filii naturales reddantur legitimis subsecuto matrimonio, etiam si contractum fuerit ab infirmo, & morti vicino, vel a senecte decrepitate, & tamen cum concubina? Respondeo cum communis sententia, fieri legitimos: Ita Ioan. Andreas, Panorm. Antonius, Prepositus, Albericus, Alexand. Cynus, Iason, & alij, quos citat, & sequitur Couattruias *loci citato, n. 10.*

Dices eiudem modi matrimonium esse fraude contractum. Respondeo, nihilominus matrimonium valere, nec nulli

iniuriam interrogat qui suo iure viri. Insistit, contrahi matrimonium debet spe prolixi, ut legitima fiat. *Bald. in l. m. p. C. de natura, liber. & in l. ea, quam. C. de fidei commissi, responderet, iatis esse, matrimonium contrahi ad reddendam problem legitimam, quæ fuerat a parentibus ante suscep-*

ta. At inquis, in *cap. 2. defrigidus,* habetur, matrimonium contrahi nequit ab eo, qui generare non potest. Respondeo, ab eo, qui generare non potest per se, & per vim naturalem: fucus vero est de eo, qui generare non potest ex accidenti: quia ægrotat v.g. vel quia effectus est senex.

Duodecimo queritur, An filii legitimorum iura assequantur, subsecuto matrimonio ipsi parentibus inuitis? Respondeo, eos assequi: sufficit enim, si matrimonium sequatur, etiam si parentes nolint filios fieri legitimos. Couattruias in *principato loco, n. 12.* Oppones quod habetur in Authen. *Quib. modis naturales efficiantur fui, §. si vero is, vbi legitimus, filios non posse fieri legitimos contradicentibus parentibus.* Respondeo, id locum habere in ijs, qui sunt legiti scripto, aut priuilegio Principis: non in ijs, qui auctoritate iuris legitimis natalib. restituuntur. Sic Angelus, Praepositus, Albericus, Bartolus, & Baldus, à Couattruias producunt, *vbi diximus, n. 13.*

Quares, at etiam filius circa villum consensum ipsius, legitimus fiat subsecuto matrimonio? Bartolus in *l. vii. ff. de iis qui sunt sui iuris,* affirmat, infantem posse fieri legitimum. Idem probat Barbarus *conf. 33. m. 2.* quod munus quidam, ut Albericus, & alij, quos citat Couar. existimeat requiri consensum filiorum. Sed verius est quod dixi: quia haec natalium restitutio non sit priuilegio principis, sed auctoritate iuris.

Decimo tertio queritur, An si quis habeat filium naturalem, & ex eo nepotem legitimum filium suum, & vita fungo filio naturali, ducat uxorem concubinam, ex qua filium naturale generat, nepos fiat legitimus ex matrimonio secuto inter avum & aviam? Multi quos citat Couar. *n. 19. eius loci, quem supra resulimus,* negant fieri legitimum, eo quod restitutio natalium legitimorum ad nepotem deuenire non possit per patrem suum, qui ex ipso quo mortuus est, capax non est. Cæterum veriores est contraria sententia, quam habent Socinus, Aretinus, Alciatus præter Baldum, & Bartolom, quos respiciunt, & sequitur Couar. *codem in loco, §. numero.*

Decimo quarto queritur, An filij omnia legitimorum iura assequantur subsecuto matrimonio? Respondeo cum communis sententia, quam habet Panormit. in *cap. Tanta. Qui filii sunt legitimi, n. 7.* & *Glossa, ibidem,* omnia consequuntur spiritualia, & Ecclesiastica iura, cum civilia, & profana, ita ut sint in omnibus legitimi, quare suis Maioribus, & fratribus, & aliis ex parte fratrum cognatis succedere queunt ex testamento, & ab intestato. Item admittuntur ad emphysis Ecclesiasticam, quam pater habuerat, Imola, Alexander, Ripa, Paulus Parisius, quos citat, & sequitur Couar. *eo quem dixi loco, n. 23.* Item admittuntur ad feuda. Abbas in *c. Innocuit. de elect.* & in *cap. Tanta prenleggato.* Ioan. And. & alij in *cap. Lator. Qui filii sunt legitimi.* Couar. in *d. c. n. 27.*

Nec obstat, quod habetur in *c. §. Naturales, in lib. Feudorum, si de feudo fuerit contentio inter dominum, & agnatos vestali, vbi legitimus, naturales filios, & non legitimos ad feuda non admittit: hoc enim locum habet in naturalibus, qui legitimis sunt priuilegio Principis. Baldus *ibidem* distinguunt: si feudum concilium esset, ea conditione, ut transiret ad posteros legitime natos, vel legitime descendentes, tunc in eo non succedunt filii naturales facti legitimi ex matrimonio subsecuto. Si vero concessum esset simpliciter, ut transiret ad posteros legitimos, tunc in eo succedunt. Sed Baldum merito refutat Panormitanus in *Tanta supra citato, n. 7.**

Præterea donatio facta à patre revocatur, *iuxta l. si vnguam. C. de reuoc. donat.* propter filium naturalem ex secuto matrimonio legitimum effectum. Baldus, Ripa, Tirag. ut refert Couar. *n. 29.* quod locum habet, etiam si ante dona-

tionem

tionem factus sit legitimus ex matrimonio subsecuto. Et resocatur donatio ea ex parte, que legitimam filiorum attingit. Insuper predictus filius absque illa alia relaxatio Pontificia, potest Episcopus eligi & creari. Glossa & Doctores in c. *Innotuit de elel. in verb. coniugata. Abbas in e. tanta, citato, num. 7.* & proinde potest ad omnes Ecclesiasticos ordines promoueri.

Item potest admitti ad ea omnia, que legitimis non solum iure communis deferuntur, sed etiam ad ea, que legibus municipalibus, & statutis ciuitatum, ac populum conuenient. Hac ex communis sententia, quam Couarruas refert loco citato, num. 25.

Postremo, filii naturalis restitutio ex matrimonio subsequuo ad legitimos natales, non reuocatur propter crimen in gratia animi in filio; vt reuocaretur libertas & restitutio natalis Principis privilegio facta. Bald. Ripa, Tiraq. & alij, quos citat ibidem Couar. num. 14.

Decimoquinto queritur, Vtrum, quando ex lege, statuto, vel testamento primigenia pertinent ad filium primogenitum, preferendus sit filius naturalis primo natus ex concubina, filio secundo genito ex legitimo matrimonio, quod postea contractum cum alia: qua defuera a uxore, fecutum est postea matrimonium cum concubina; ita ut factus sit filius naturalis primo natus legitimus: verbi gratia, Post natum filium naturalem ex concubina contraxit pater nupcias cum alia, ex qua filium legitimum suscepit: & postea, mortua uxore, contraxit matrimonium cum concubina, ex qua filium naturalem longe ante generaverat.

Quæritur, an primigenia debeantur filii legitimis secundo nato, an filio naturali facto legitimo ex matrimonio sequenti cum concubina: De hac questione Sylvestr in verbo filij. qu. 5. lo. Andr. in c. sine culpa de Regul. iur. in 6. sentit, filium secundo natum, esse preferendum ei, qui primo natus est: cuius sententiam sequuntur Anchuras, Cardina, Henricus in c. tanta. Qui filij sine legitimis. Iaf. Alexander, Tiraq. & alij a Couarruas producti in loco præitate, n. 18. Id probant: quia post matrimonium contractum cum alia, filius naturalis, qui primo natus erat factus est legitimus: ergo cum secundo genitus est filius ex legitimo matrimonio, ipse est primogenitus: quia quo tempore natus est, nullus era primogenitus filius legitimus, siquidem non dom erat contractum matrimonium cum concubina, ex qua fuerat filius naturalis procuratus. Itē filius ex primo coniugio suscepit ius acquisitum ad primigenia, antequā filius naturalis fieret legitimus ex matrimonio contracto cum concubina: & restitutio legitimorum natalium nunquam intelligitur heri cum damno alterius, cum nemini nocere debat. Cæteram Couarruas loco citato censet probabilem esse contraria sententiam; & predictam opinionem communem locum habere solum in filio naturali, qui sit legitimis privilegio Principis: & addit, ita sensib. Baldum, Salicetum, Floritanum, & alios.

Verum prima sententia videretur esse probabilior, & veterior. Ex qua etiam fit, vt si pater prius ducat uxorem concubinam, ex qua filium naturalem suscepit natu minorē, quam esset alter filius naturalis ex alia concubina suscepit, & ea mortua ducat uxore concubinam, ex qua sustulerat filium naturalem natu maiorem, filius ex priori matrimonio legitimus effectus debeat præferri in feudo, & primigeniis filio naturali maiori, ex posteriori coniugio generato, quia per primum matrimonium ius acquisivit ad feudum & primigenia. Molina, lib. 3. de Primog. c. 1. nu. 8.

Decimosexto queritur, An filius naturalis factus legitimus ex matrimonio subsecuto, dici queat simpliciter, & absolute legitimus, ita ut comprehendatur in quolibet statuto, constitutione, & lege municipali, que aliquid deficit filiis legitimis? Respondeo cum communis sententia, que cit apud Couar. in eo loco quem dixi, num. 30. simpliciter & absolute esse, & dici legitimum.

Quæres, an etiam dicatur filius ex legitimo matrimonio natus, siue genitus, ita ut ad ea omnia iura sit admitt-

tendus, que statutū, lexue municipalis tribuit filiis ex legitimo matrimonio natū: Baldus Alexander, Barbatius, & quidam alij teste Couar. in prædicto loco n. 30. censet talē filium dici non posse. Verū Glossa & Abbas in c. tanta: Qui filij sunt legitimis, & in c. 8. Innotuit, de elel. tradunt dici posse filium ex legitimo matrimonio natū: inde comprobantes, quod in c. Innotuit, de elel. habemus Episcopū eligi non posse, nisi ex matrimonio legitimo natū, & tamē in c. Innotuit eod. tit. Glossa cōmuni consensu approbata docet. Episcopū eligi posse eū, qui est filius naturalis, & factus legitimus ex matrimonio subsecuto. Haec opinio nō dicit esse communem Couar. in eo loco, quem superius protulit: pro qua opinione refert Antonium, Paulum Decium, Parisium & alios.

Vltimo queritur, An quādō fidei commissum reliquum est patrī qui habet filium naturalem, ea conditione, si absque liberis, vel absque liberis legitimis decesserit filius naturalis factus legitimus per matrimonium postea secutum, excludat substitutum cum tali conditione? Baldus, Alciatus, & alij, teste Couarru. in eodem loco, ita distinguunt: Si conditio fuerit talis: si absq; liberis ex legitimo coniugio suscepit omnino decesserit, non excludi per filium naturalem, eum, qui cum predicta conditione substitutus est. Si autem conditio solum simpliciter habeatis absque liberis, vel absque filiis legitimis decesserit, tunc inquit, filius naturalis factus legitimus ex matrimonio posita contracto substitutum repellit. Sed vñerior est contraria sententia; vt docet Couar. in p̄dicto loco substitutum excludi, etiamsi conditio fuerit apposita: si absque liberis legitimis natū, vel absque liberis ex legitimo coniugio suscepit decesserit.

Quæres, an si in odium substituti, eiusque, qui in primigeniis era aliqui successurus, matrimonium quis contrahat, videlicet, ut illi noceat, cum quē excludat, filius ex matrimonio secuto factus legitimus, ei præferatur? Molina, lib. 2. de primigeniis c. 2. nu. 27. & Antonius Gomes in l. 9. Taurina, n. 58. autem cōmune est sententiam, filium talē non esse substituto præferendum; quia contractum est matrimonii in fraudem & odium substituti: fraus autem, & dolus nulli debent patrocinari. At Franciscus Sarmentus lib. 1. Interpret. c. 6. & Vasques Menchaca lib. 3. Contrarij starum, c. 4. n. 5. censent præferendum esse substituto filium quem dixi. Cui sententia videtur substitere Couarruas in epist. par. 2. c. 8. §. 2. n. 10. Et hæc sententia mihi magis placet, si de foro conscientie loquamur: nam in foro iudiciali fortassis pro substituto sententia profetur, quando probabilitate constiterit matrimonium fuisse contractum in odium substituti.

Objicies id, quod haberetur in Concilio Moguntino 20. q. 3. sic discernere: Constituit sane sacer iste Conventus, ut Episcopi, aut Abbates, qui non in fraude animarum sed in avaritiam, & turpe lucrum quodlibet homines conuentient totundent. Et reservarunt ipsi perfusione subripuerunt, penitentia Canonice, ut post turpe lucri scelatore, fabriquant: si vero, qui illeci comam depofuerunt, in eo, quod corporant, perfuerare cogantur: res vero eorum hereditibus reddantur. Sic ibi. Ergo si Monasterium non profetur heredi, cum quis in eo Religionem profiteretur, vt heredem aliqui successurum ab hereditate excludat, filius quoque ex subsecuto matrimonio legitimus effectus non repelleret substitutum, si matrimonium fuisse contractum in odium substituti: Respondio, Concilij decetum esse penale, & proinde locum, & vim nō habere, nisi post criminis condemnationem.

C A P . X I V .

De filijs, qui legitimis sunt rescripto & privilegio Principis.

A nimaduertendum est, per rescriptum Principis non solum naturales filios, sed etiam spurious, & ex damnato concubitu genitos, legitimis natalibus substitui: sicut etiam Libertini redditur ingenui, quoniam iure scripro filij ex ea legitimum matrimonium natū, sunt inha-